

ja siis jälle otsast peale, et ikka kolm päwa
saab ligguneda.

Abbi, kui teis ei sö.

Lehmadel on saggedaste sedda wigga, et
nemmad öiete ei wõtta süa, — andwad selle
põrrast kassinaste pima ja lähwad lahjaks.
— Nende lomadel on saeakordse sees seed-
missega wigga.

Misugguste lomadele on hea: monned
hommikud tühjale süddamele tõrwa ehk wan-
fri piggi sees märitud üks heringas ehk kaks
rõime sisse anda.

Lehm ei lasse lüpsa! — mis siis tehha?

Sedda juhtub saggedaste, et lehm lüpsa
ei lasse, — peksab jalgo ja raiskab monda
korda pima käest. Monnikord teeb peks-
minne tedda küll taltsemaks; agga monni-
ford weel hullemaks. Kui lomal üllemal
nimmetud pahha ammet, siis parrem kui
peksminne ja keif muud on se, temmale lüpsi

aeges külma wee sees märjaks kastetud kau-
nis linnase ride tüf ristlode peale panna,
mis tedda üsna waggaks teeb.

Weiste kurgu tõbbest.

Kurgu tõbbi weistel on se, kui kaela rah-
hud paiso lõwad, kael paistetab ja hinga-
minne raske on ja hinga aur ninnast wälja
tulleb.

Sedda modi haige lomale tulleb kõhhe
aadril lasta ja ta su seest soja weega lah-
jaks tehtud ädikaga pesta. Agga ädika sisse
tarmis enne nattoke salpetert panna, ja kui
se ärra sullanud, siis pesta. Põrrast leiget
wet jua anda ja kuiwa põhko süa.

Wäljaspole pannakse kaela ümber sojad
willased nartsud.

Weiste passu nuhtlus.

1) Selle wasto abbi tehha, peab öiete
peneks tehtud kiwvi süssi, wina ja lihha
soolwee sees leutud, puddeli seest hästi wed-
delalt loma kurko kallatud sama. Kui sed-